

Pod Belehradom stojí vraný kôň, a na tom koni, a na tom koni všetok mundier môj.

Chceš, milá, zvedeť, aký obed môj? Pečeňa koňská, voda dunajská, to je obed môj.

Chceš, milá, zvedeť, aká posteľ má? Do lógru stanem, pod hlavu kameň, to je posteľ má.

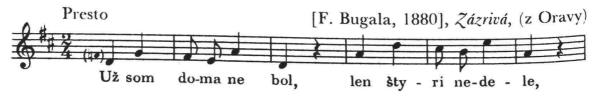
Chceš, milá, zvedeť, aká spoveď má? Spadnem dol's koňa, hlávka podo mňa, to je spoveď má.

Chceš, milá, zvedeť, aký pohrab môj? Bubny bubnujú, Turci strielajú, to je pohrab môj.

Z rukopisu piesne sa zachovala len notová časť s 1. slohou textu; z textovej časti príspevku je príslušná strana vytrhnutá.

Melódia: Sl. sp. III 497 - [Sl. sp. D 208].

288.

Už som doma nebol, len štyri nedele, narástlo mi žitko (na) zelenuo vo dvore.

Nebolo to žitko, lež bola pšenička; nepúšťaj, Anička, zvečera Janíčka.

Ako ho nepustím, keď mä pekne prosí: Otvor mi, Anička, poviem ti ja čosi. Keď mu otvorila, pekne hu obejmal, za jej vernú lásku pekne jej ďakoval.

I ja ti ďakujem za tie tvoje kroky, čo si mi urobil chodník pod obloky.

Jeden pod obloky, druhý hore dvorom, bude sa mi nežiaľ prechodiť sa po ňom.

V rukopise začína pieseň textom Kamže sa tie časy a tu uvedený text je tam ďalším samostatným textom. V pôvodnom slede bola pieseň ešte raz uverejnená v 2. zväzku (pozri Sl. sp. II 498).

Melódia: St. sp. II 498 - Sl. sp. 1 263 - [Sl. sp. III 241].

Starý môj, starý môj, šedivú bradu máš, akože od hanby [: pôjdeme na sobáš. :]

Ak chceš, moja milá, zakryť moju hanbu, zo zubov štrbavých [! daj si dolu gambu. :]

Melódia: Sl. pohľ. XVII (227) III 7: Žeň sa, šuhaj, žeň sa – Cz. 44: Kuruci, kuruci, bodaj tam hrom do vás – [Cz. 80: Na tichom Dunajci, tam sa húsky perú] – Sl. sp. D 5.